

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/51/2017
Identifikačné číslo spisu:	7613209908
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7613209908.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu D. U., bývajúceho v H., podnikajúceho na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom D., IČO: 34 801 880, zastúpeného advokátkou JUDr. Ľubomírou Bašistovou Vírovou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 62, proti žalovanému Y. E., bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. Viktorom Novýsedlákom, so sídlom v Poprade, L. Svobodu 2674/1, o zaplatenie 1 253,27 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 10 C/180/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. septembra 2016 sp.zn. 2 Co/428/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 28. mája 2015 č.k. 10 C 180/2013-100 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 053,27 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 27. novembra 2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 381,50 € na účet jeho právnej zástupkyne, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Právne vec posúdil podľa § 631, § 633, § 644, § 646 ods. 1, § 648 ods. 1 a § 649 prvej vety Občianskeho zákonníka. Mal za preukázané, že medzi stranami (účastníkmi) vznikol občianskoprávny záväzkový vzťah na základe ústne uzatvorenej zmluvy o dielo, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zhotovil na mieru kuchynskú linku. Pasívnu legitímáciu žalovaného považoval za dostatočne preukázanú, keďže tento podpísal všetky doklady, uhrádzal zálohy, podával sťažnosti a sám túto skutočnosť potvrdil aj v odpore podanom proti platobnému rozkazu z 23. mája 2013. Z predloženého a žalovaným podpísaného dodacieho listu vyplynulo, že kuchynská linka bola odovzdaná 4. septembra 2010 a v nasledujúcich dňoch zmontovaná. Na základe ústne podanej reklamácie 18. novembra 2010 žalobca dňa 22. novembra 2010 pristúpil k odstráneniu závad, o čom svedčil reklamačný protokol, pričom ďalšie reklamácie väd linky už preukázané neboli. Slovenská obchodná inšpekcia vykonávajúca kontrolu na základe žiadosti žalovaného (namietajúc nadnesené ceny a nekvalitné prevedenie linky) o prešetrenie

vybavenia jeho reklamácie dospela k záveru, že ústna reklamácia bola vybavená a ceny žalobcom boli účtované v súlade s cenníkom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

2. Na odvolanie žalovaného v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. septembra 2016 sp.zn. 2Co/428/2015 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP); žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnej výške. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ako i s jeho právnym posúdením veci a dospel k zhodnému názoru ako súd prvej inštancie vo veci uloženia povinnosti žalovanému doplatiť cenu za vykonané dielo - kuchynskú linku, ako aj ohľadne pasívnej legitímácie. Konštatoval tiež, že správne bol súdom prvej inštancie ustálený aj začiatok omeškania žalovaného s plnením, a to s prihliadnutím na dátum odstránenia reklamovaných vád a termín splatnosti faktúry. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal 5. januára 2017 dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ako dovolací dôvod označil ustanovenie § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP). K porušeniu práva na spravodlivý proces a vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP malo podľa názoru žalovaného dôjsť tým, že odvolací súd nedostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, vôbec sa nezaoberal skutočnosťami ním uvádzaných v priebehu celého konania, ako aj v odvolaní, spochybňujúcich nárok žalobcu.

Namietal, že v rámci konania pred súdom prvej inštancie viackrát navrhol vykonať dôkaz - znalecký posudok na ocenenie diela a určenie akosti, resp. existenciu vád diela. Súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonala a jeho nevykonanie ani adekvátne neodôvodnil. Odvolací súd sa ohľadne uvedeného uspokojil s konštatovaním, že daný dôkaz nebolo potrebné vykonať. Žalobca v priebehu celého konania popieral, že by mu žalovaný pred uzatvorením zmluvy o dielo doručil cenovú ponuku, naopak tvrdil, že pri uzavretí zmluvy o dielo sa s ním dohodol na cene diela vo výške 1 300 €. Mal za to, že žalobca cenovú ponuku vytvoril len pre účely súdneho konania, pričom táto ponuka pred uzavretím zmluvy o dielo jemu, ani jeho rodičom nebola nikdy doručená. Namietal, že oba súdy nižšieho stupňa sa dôsledne nezaoberali rozporom ohľadne dátumu odovzdania diela a následného vybavenia reklamácie. Uvedol, že reklamácia nebola vybavená k jeho spokojnosti (resp. jeho rodičov) s poukazom na neexistenciu protokolárneho odovzdania diela s uvedením, že dielo bolo odovzdané bez vád. V dôsledku toho vznikla pochybnosť ohľadne oprávneného nároku žalobcu na zaplatenie primeranej ceny diela. V danej súvislosti viackrát navrhol vykonanie znaleckého dokazovania pred súdom prvej inštancie, avšak bezúspešne. Okrem uvedeného namietal svoju pasívnu legitímáciu, nakoľko predmetnú zmluvu o dielo uzatvorili jeho rodičia (M. E. a I. E.). Žalobca jeho pasívnu legitímáciu odvodzoval od toho, že cenovú ponuku predložil jemu a on podpísal dodací list. Popieral aj svoj podpis na dodacom liste. Súdom oboch stupňov vytykal, že sa nezaoberali podstatnou otázkou vlastníctva k nehnuteľnosti, do ktorej bola kuchynská linka montovaná.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť, plne sa stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie ohľadne nevykonania dôkazu navrhnutého žalovaným, ako aj s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu v tom smere, že v danom prípade nebolo potrebné vykonávať znalecké dokazovanie, keďže cena diela bola medzi stranami vopred pevne dohodnutá. Ohľadne namietanej pasívnej legitímácie mal za to, že žalovaný je pasívne legitimovaný, nakoľko žalovaný si objednal zhotovenie diela, toto dielo následne prevzal, je teda zrejmé, že zmluvu o dielo uzatváral so žalobcom práve žalovaný. Všetky záležitosti ohľadom vykonania diela vybavoval žalovaný a so žalobcom komunikoval jedine on. Žalovaný uhradil zálohovú platbu za dielo, taktiež on podpisoval všetky doklady týkajúce sa diela (dodací list, faktúru). Rovnako samotný žalovaný uplatnil aj reklamáciu vady diela, a o tom, že odberateľom diela nie je matka žalovaného svedčí aj skutočnosť, že reklamačný protokol o vykonaní reklamácie odmietla matka žalovaného spolu s jeho manželkou podpísať, nakoľko nie sú odberateľmi diela. K argumentácii žalovaného o tom, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti, kde bolo dielo objednané, poznamenal, že pre určenie objednávateľa diela nie je vôbec smerodajné, komu nehnuteľnosť patrí, kde dielo bude nainštalované, ale je dôležité, kto zmluvu o dielo so zhotoviteľom uzatvára.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k dovolaniu žalovaného uviedol, že cena diela nebola nikdy dohodnutá vo výške požadovanej žalobcom, nebola mu zaslaná cenová ponuka. Ak by bola predložená pred začatím vykonania diela, žalovaný, resp. jeho matka, by s vykonaním diela nikdy nesúhlasili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

8. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp.zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

11. V danom prípade žalovaný uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva

patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012, 5 Cdo 90/2017, 3 Cdo 186/2017). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

14. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

15. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

16. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

17. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

18. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalovaného, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom priechiacim

sa zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že súd prvej inštancie a odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Súd prvej inštancie vysvetlil, na základe čoho dospel k záveru, že medzi zmluvnými stranami vznikol občiansko-právny záväzkový vzťah, a to na základe ústne uzavretej zmluvy o dielo, na základe ktorej vykonal žalobca dielo - zhotovenie kuchynskej linky na mieru, ktorú si objednal žalovaný. Rozhodol na základe predložených listinných dokladov, na základe ktorých dospel k skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Zaoberal sa námietkami a návrhmi žalovaného na doplnenie dokazovania, ktoré aj náležitým spôsobom odôvodnil.

19. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods.1 CSP, pričom v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v takomto prípade mohol obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, čo tak aj urobil. Táto forma skráteného rozhodnutia spĺňa požiadavky kladené na odôvodnenie rozhodnutia z pohľadu práva na spravodlivé súdne konanie vzhľadom na to, že súd prvej inštancie zaujal jasné stanovisko k podstatným vyjadreniam strán predneseným v konaní na súde prvej inštancie (k cene diela, k reklamáci diela). Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím prvoinštančného súdu, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

20. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 393 ods. 2 CSP), pričom strane sporu musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

21. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranou sporu (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. IV. ÚS 115/03, či sp.zn. III. ÚS 60/04 - www.concourt.sk). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“. (napr. *Georgiadis v. Grécko* z 29. mája 1997, *Recueil III/1997*, či rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani c. Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B).

22. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

23. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok pasívnej legitimácie, táto námietka je nedôvodná. Jednou z

prvých otázok, ktoré rieši súd v civilnom sporovom konaní, je otázka, či ten, kto podal žalobu, je v spore aktívne legitimovaný a ten, voči komu žaloba smeruje, či je pasívne legitimovaný. Vecnou legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne legitimovaná). Nedostatok vecnej legitimácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Žalovaný súdom nedôvodne vytýka, že nie je pasívne legitimovaný, nakoľko súd prvej inštancie sa danou otázkou zaoberal ako jednou z prvých otázok a pasívnu legitimáciu žalovaného mal dostatočne preukázanú z predložených listinných dôkazov, pričom k rovnakému právnemu názoru dospel vo svojom rozhodnutí aj odvolací súd. Súdby totiž posudzovali meritum veci, opodstatnenosť podanej žaloby.

24. Ak súdy prípadne z hľadiska meritórneho rozhodli predčasne, na základe neúplných alebo nesprávnych skutkových zistení, nesprávne vyhodnotených výsledkov vykonaného dokazovania alebo ak dospeli k nesprávnym právnym záverom o nedostatku pasívnej legitimácie, spočívajú ich rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení. Nesprávne právne posúdenie ale nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP (viď judikát R 24/2017), lebo takáto nesprávnosť nepredstavuje procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v tomto ustanovení.

25. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

26. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

27. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.